

Adhurimi Eukaristik

XXVII e Diele e Kohës Gjatë Vitit - A-

Ky asht trashëgimtari...!!!

Famullia

Katedralja e shën Palit - Tiranë

**NË EMËN TË ATIT, E TË BIRIT TË SHPIRTIT SHEJT.
AMEN.**

Vreshta e punueme me aq shumë dashni prej Krijuesit shndërrohet në tokë të keqe dhe plot me ferra. Si asht e mujtun me ndodhë kjo gja? Të gjitha vlerat janë përmbysë: në vend të shpirtit të shërbimit rritet dhe mbizotnon shpirti i zotnimit mbi të tjerët; lindin diferencimet në shoqni; legalizohet shtypja e të vegjëlve dhe e të varfënve; ta shkelësh tjetrin bahet diçka e natyrshme; populli jeton në mëkat. ky asht edhe motivi sepse lindin profetnit e Hyjit: ata denoncojnë këtë prishje dhe përmbysje të vlerave, por fati i tyne përfundimtar asht vdekja. Kjo histori e Izraelit asht edhe historia e jonë. Kisha e ka pasë parasysh gjithmonë këtë gja: gurin i tretun prej ndërtuesve (Krishti) asht ba guri i kandit. Po në historinë e vetë Kishës, sa gurë të tjerë treten sepse nuk i mendon kush si gurë të dobishëm?

Aleluia, aleluia.

“Unë ju kam zgjedhë ju, thotë Zoti, që të shkoni e të prodhoni fryte dhe fryti i juaj të qëndojë.”

Aleluia, aleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Mateut: (Mt 21,33-43)

Në atë kohë, Jezusi u tregoi kryetarëve të priftërinjëve dhe pleqve të popullit këtë shëmbëlltysë:

Ishte një zotshtëpie që kishte mbjellë një vresht. E thuri me gardh, punoi shtrydhësin e rrushit, ndërtoi kullën, ua dha vreshtarëve ta punojnë për gjysmë dhe shkoi në vend të huaj.

Kur u afrua koha e të vjelave, dërgoi te vreshtarët shërbëtorët e vet për të marrë frytin që i takonte. Vreshtarët i kapën shërbëtorët: njërin e rrahën, një tjetër e mbytën e një tjetër e vranë me gurë. Prapë dërgoi shërbëtorë të tjerë, më shumë se të parët, porse edhe atyre ua bënë ashtu.

Në fund dërgoi të birin duke menduar: ‘Do të kenë nderim ndaj djalit tim!’ Porse vreshtarët, kur e panë djalin i thanë njëri-tjetrit: ‘Ky është trashëgimtari! Ejani ta vrasim dhe neve do të na mbesë pasuria e tij.’ E kapën, e qitën jashtë vreshtit dhe e vranë.

Tashti, kur të vijë i zoti i vreshtit, çka do t’u bëjë këtyre vreshtarëve?”

I përgjigjën: “Të këqijtë do t’i zhbijë keqas e vreshtin e vet do t’ua japë vreshtarëve tjerë, të cilët do t’i japin frytin posa të vijë koha e të vjelave.”

Jezusi u tha: “A nuk e lexuat asnjë herë në Shkrimin shenjt: ‘Guri që ndërtesit e qitën jashtë përdorimit u bë guri i këndit; kjo është vepër e Zotit, se ç’mrekulli në sytë tanë!’

Prandaj po ju them juve do t’ju hiqet dore Mbretëria e Hyjit e do t’i jepet një populli që i prodhon frytet e saja!”

Fjala e Zotit

Heshtje shkurtë meditimi...

Shëmbëllytra e vreshtarëve vrasës asht aq shumë reale në të gjitha kohnat, saqë mendoj se pa frikë mund të konsiderohet si një teologji e historisë. Vrasja asht pika kulmore e pabesnikërisë së vazhdueshme, pabesnikëri e cila në vetvete ka si bazë mungesën e mirënjohjes dhe të falënderimit. Mendoj se kjo asht historia e njerëzimit dhe e çdo njeriut, me ato kufizimet tona që na i kena, me padrejtësitë tona dhe me ambicien tonë. Unë mendoj se na shumë shpesh veprojmë në të njajtën mënyrë përballë të mirës që marrim prej Zotit dhe prej të afërmit tonë. Jena administratorë të atillë të cilët mas pak kohësh administrim fillojmë dhe e mendojmë dhe e ndijmë veten si pronarë të Mbretnisë dhe mjafton pushteti ma i vogël që mund të na jepet për me ba që të ndryshojnë sjellja e jonë përballë të afërmit dhe përballë vetë Zotit. Na shpesh nuk rrijmë mirë në vendin që Zoti na ka caktue, por në të njajtën kohë duke mos u ndie vetë mirë, atëherë nuk na pëlqen që t'i lajmë të tjerët me hy e me u ndie mirë. Por...sjellja e Zotit asht krejtë e ndryshme prej sjelljes tonë. Zoti na don të gjithëve në të njajtën mënyrë; Ai nuk mund të lejojnë që të bijtë e tij të mos e hajnë bukën që ju ka premtue, e aq ma keq kur këtë bukë pikërisht këta duen me jua ndalue edhe të tjerëve. Për këtë ashtë e nevojshme që ta zbulojmë përherë, e sidomos në këtë Adhurim, Krishtin si gurin e kandit të jetës tonë dhe të Kishës së Tij, në të cilën na të gjithë kena hi me anë të Pagëzimit. Për të arritë këtë t'ja kërkujmë hirin që të na bajnë me dhanë fryte dhe kështu me e fitue Mbretninë e Tij.

Heshkje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë me psalmin 80...

**Dëgjo ti, o Bariu i Izraelit,
ti që i prin Jozefit si grigjës,
ti, që rri në fron mbi kerubinë, shkëlqe.**

**O Hyj, deh, na përtërij,
kthjelle fytyrën tënde e na shëlbo!**

**O Hyj i ushtrive, deh, na përtërij,
kthjelle fytyrën tënde e na shëlbo!**

**Vreshtin nga Egjipti e nxore
e, për ta mbjellë atë, paganët i dëbove.**

**Kthehu, Hyji i ushtrive,
shikoje nga qielli e shihe,
eja, shihe këtë vresht,
dili zot se ti vetë e mbolle:
djalit që për vete e rrite.**

**Dora jote qoftë mbi njeriun e të djathtës sate,
mbi birin e njeriut që për vete e rrite.**

**Kurrë më nuk do të largohemi prej teje:
na përtërij e do ta thërrasim Emrin tënd.**

**O Zot, Hyji i ushtrive, deh ti, na përtërij,
kthjelle fytyrën tënde e na shpëto!**

Heshkje shkurtë meditari dhe kangë...

Pjesa e Ungjillit që sapo e nigram i referohet mundimeve dhe vdekjes së Zotit tonë Jezu Krishtit, të cilin po e adhurojmë në këtë sakrament. Jezusi i paralajmëron mundimet e tija për t'iu vu në dijeni dhe për t'iu qortue autoritetet e popullit të tij se janë duke marrë një rrugë dhe një vendim të gabuem.

«Ishte një njeri, që kishte një tokë dhe në të ai mbolli një vresht. E rrethoi me gardh, gërmoi një gropë për shtrydhësin e rrushin dhe ndërtoi një kullë».

Mandej erdhi momenti vendimtar, kur ky njeri ua la vreshtën në dorë disa vreshtarëve dhe iku për në një udhëtim të gjatë.

Këtu vehet në provë besnikëria dhe ndershmëria e vreshtarëve: vreshta u asht besue atyne për me e punue e me i dhanë zotnisë hakun e fitimit. Normale që në kohën e duhun i zoti i vreshtës ka me nisë të besuem e tij për me marrë fitimin.

Por problemi asht se vreshtarët tashma ndihen si pronarë dhe nuk duen me dhanë llogari. Nuk ju pëlqen me dhanë llogari. i keqtrajtojnë të dërguemt dhe disa prej tyne edhe i vrasin.

Zotnia diftohet i durueshëm dhe nisë të tjerë persona për me marrë atë që i takon, por edhe ata kanë të njajtin fat. E në fund dërgon të birin duke mendue e duke shpresue se për të do të kenë rrespekt dhe thotë pikërisht:

«Do të kenë rrespekt për djalin tem!».

Por mjegulla e dëshirës për me kenë pronarë i shtyn me mendue shumë djallëzisht, dhe thojnë:

«Ky asht trashëgimtari. Hajde ta vrasim dhe ne ka me na mbetë trashëgimia përfundimisht!».

Dhe pasi e kapën, e nxorën jashta vreshtit dhe e vranë.

Mbasi e mbaron tregimin, Jezusi ju ban një pyetje:

“Kur do të vijë i zoti i vreshtit, cka ka me ju ba atyne fshatarëve?”

Ju përgjigjën: «*Ata të kqinj të, ka me i vra, dhe ka me ju a dhanë vreshtën fshatarëve të tjerë, të cilët kanë me ja dorëzue prodhimin në kohën e duhur*».

Në këtë moment Jezusi ua shpjegon bashkëbiseduesave të tij se për çka asht tuj folë e për kë e ka fjalën:

«A nuk e keni lexue asnjëherë në Shkrimin Shejt: “Guri që ndërtuesit e qitën jashtë përdorimit u bë guri i këndit; kjo është vepër e Zotit, se ç’mrekulli në sytë tanë”?».

Asht Hyji që tashma i ka përmbysë situatën, dhe ky gur i nxjerrun jashtë asht ba guri i kandit. Jezusi përfundon:

«Ju do t’ju merret Mbretëria e Hyjit dhe do t’i jepet një populli tjetër që do ta bajnë me dhanë fryte».

Me këto fjalë, Jezusi ju shpallë autoriteteve të Izraelit se nuk kanë me mujtë ma me e drejtue popullin e Hyjit, sepse tashma do ta drejtojnë disa persona të tjerë: ata kanë me kenë 12 apostujt dhe pasardhësit e tyre.

Në shëmbëlltyrën e Jezusit kena paralajmërimin e Misterit të Pashkëve dhe pasojat e atij Misteri.

Kjo shëmbëlltyrë duhet me kenë një qortim shumë i fortë edhe për ne sa herë që ndihena pronarë dhe jo shërbëtorë. të gjithë ne, secili sipas nivelit të tij, e kena një përgjegjësi në këtë vreshtë. Tundimi për secilin prej nesh asht me e ndi veten pronarë duke thanë me vetveten e edhe ma keq kur e shprehim edhe me fjalë: Zoti mi ka dhanë këto dhurata, unë jam pronari, unë baj me to çka të due. Unë kam një autoritet dhe atë e ushtroj sipas qejfit tem dhe për leverdi teme. Ndërkohë që dhuratat dhe autoriteti na janë dhanë për me kenë në shërbim të të tjerëve dhe për të mirën e të tjerëve, pasi lumturia e vërtetë gjendet në një jetë e cila konsumohet për dashni dhe në shërbim. Të gjitha dhuratat që Zoti na i ka dhanë janë mjete për me i dashtë vëllaznit e motra dhe me ju shërbye atyne.

Për këtë duhet me i kërkue hirin Zotit që të bahena imitues të zemrës së Tij dhe të jetës së Tij. A vetë thotë se nuk ka ardhë për me kenë i shërbyem, por për të shërbye dhe për ta dhanë jetën e vet për të tjerët.

Jezusi nuk ka dashtë me përfitue as ai vetë prej dhuratave që Ati ja ka ba, sikurse na e dëshmon në momentin e tundimit në shkretinë, por ka ndjekë gjithmonë rrugën e dashnisë dhe të shërbimit.

Jo, asht edhe rruga që Krishti na e propozon dhe na e ban të mujtun nëpërmjet Eukaristisë në të cilën Ai na ofrohet plotësisht të gjithëve. Në Eukaristi, Jezusi nuk asht as pronari i Trupit të vet: merr bukën, ua jep dishepujve të vet duke thanë:

«Ky asht trupi i jem i ofruem për ju»;

Merr kelkun e venës dhe ua jep dishepujve duke thanë:

«Ky asht gjaku i jem i derdhun për ju».

Na të krishtenët jena të thirrur për me jetue në mënyrë bujare, të mbushun me këtë shpirt dashniet dhe shërbimit. Pikërisht këtu dhe kështu do ta gjejmë gëzimin e përkryem, gëzimin hyjnor të cilin vetë Zoti don me na e dhanë.

Heshjtje shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë...

**O Zot Jezus,
përballë teje që je Fjala e së Vërtetës,
që je Dashuria që dhurohet,
ashtu si shën Pjetri po themi:
“O Zot, te kush të shkojmë?
Ti i ke fjalët e jetës së pasosur”.**

**O Zot Jezus,
ne të falënderojmë
sepse Fjala e Dashurisë tënde
është bërë për ne
Trup i dhuruar mbi Kryq,
dhe është Trup i gjallë për ne
në Sakramendin e Shejtë të Eukaristisë.
Bëj që takimi me Ty
në Misterin e heshtur të Pranisë Tënde,
të hyjë në zemrat tona
dhe të shkëlqejë në sytë tanë,
që të gjithë të bëhemi
shenjë e dukshme e dashurisë Tënde.
Bëj, o Zot Jezus,
që forca e Eukaristisë,
ta ngrohin vazhdimisht jetën tonë,
duke u bërë në ne
shenjtëri, ndershmëri dhe bujari.
Na bëj të dashur me të gjithë,
të aftë për miqësi të vërtetë dhe të sinqertë,
në mënyrë që shumë njerëz t'i tërheqi
bukuria e qëndrimit me ty.
Ardhtë mbretëria e Jote
dhe bota u shndërroftë në Eukaristi të gjallë.
Amen.**

Një zot shtëpie i cili «mbjellë një vreshtë, e rrethon me gardh, gërmon vendin e shtrydhësit të rrushit dhe ndërton kullën e rojes»: kjo fletë e Ungjillit tregon ma së mirit historinë e dashnisë së Hyjit për vreshtën e vet, dmth për popullin e Izraelit, por edhe për Kishën dhe krejtë njerëzimin.

Zoti e krijon, e ruan dhe e mbushë me dhurata vreshtin e vet, por dhe dëshiron që vreshta e tij të jap frytin për të cilin e ka krijuar.

Për këtë arsye edhe jua beson disa punëtorëve dhe niset për një udhëtim.

Vjen moment për me marrë frytet dhe dërgon shërbëtorët e vet. Pikërisht këtu ndodh e pamendueshmja:

«Vreshtarët i kapin shërbëtorët dhe një e rrahin, një tjetër e vrasin dhe tjetrin e mbysin me gurë».

E njajta gja ndodhë kur dërgon shërbëtorë të tjerë. Sa ma shumë që kujdeset për vreshtën, aq ma shumë rritet anmiqësia kundër tij. Megjithatë nuk shkurajohet në logjikën e Tij të mëshirës derisa dërgon birin e vet duke thanë:

«Do të kenë rrespekt të paktën për djalin tem!».

Kur shohin se po vjen djali, atëherë urrejtja mbërrin kulmin, sepse edhe shpresa se ka me ju mbetë prona atyne tash sipas mendjes së tyne asht ma afër realizimit sesa kurrë ma parë:

«E kapën, e nxorrën jashta vreshtit dhe e vranë».

Kjo shprehje asht themelore për me deshifruar shëmbëlltyrën, pasi këtu kena vetëdijen e Jezusit për atë çka ka me i ndodhë: Jezusin do ta kryqëzojnë jashta mureve të Jeruzalemit.

Tashma asht e kjartë se shërbëtorët e parë janë profetnit dhe djali asht Jezusi vetë.

Jezusi ka përballë kryetarët e popullit dhe nuk shpreh asnjë

grykim përmbi ata, por ju ban vetëm një pyetje duke i ba të vetëdijshëm për situatën:

«Kur të kthehet i zoti i vreshtit, çka ka me ju ba atyne vreshtarëve?».

Ata i përgjigjen pa ma të voglin dyshim:

“Të këqijtë do t’i zhbijë keqas e vreshtin e vet do t’ua japë vreshtarëve tjerë, të cilët do t’i japin frytin posa të vijë koha e të vjelave.”

Përgjigjen kështu sepse ende nuk e kuptojnë se bahet fjalë për ata vetë, e për këtë arsye Jezusi ju kujton Shkrimet e Shejta për me i ba të vetëdijshëm për vetëdënimin e tyne:

“A nuk e lexuat asnjë herë në Shkrimin shenjt: ‘Guri që ndërtesit e qitën jashtë përdorimit u bë guri i këndit; kjo është vepër e Zotit, se ç’mrekulli në sytë tanë!’

Në këtë pikë ma në fund e kuptojnë se asht duke folë pikërisht për ata dhe duen me sulmue, por ende nuk ka ardhë ora e Tij...

Dhe Jezusi e përfundon këtë dialog të vështirë duke ju thanë: *Prandaj po ju them juve do t’ju hiqet dore Mbretëria e Hyjit e do t’i jepet një populli që i prodhon frytet e saja!”*

Këto fjalë nuk janë vetëm për bashkëbiseduesit e Jezusit por na drejtohen edhe neve, sepse shpeshherë jena të tunduem për me mendue se grykimi nuk ka me na prekë ne asnjëherë, as personalisht dhe as si Kishë. Në të vërtetë janë Fjalë nëpërmjet të cilave nëse i kuptojmë drejtë do ta lejonim Zotin për me mbretnue përmbi ne. E su do të mund ta bajmë këtë gja?

Këtë do ta arrijmë nëse e lejojmë veten me e themelue jetën tonë përmbi Shkambin që asht Krishti, Shkamb në të cilin nuk merret në thua, por forcohet dhe zbukurohet jeta e jonë. Në këtë mënyrë edhe do të besojmë në premtimin e Tij: «I lumi ai që nuk shkandullohet prej meje».

Të lutemi të gjithë bashkë:

**Më është besuar kjo jetë
dhe unë, o Jezus, kam pretenduar të jem
jo administruesi, por zotëruesi i saj.**

**Në këtë mënyrë
shpeshherë kam menduar gabimisht
se nuk do të jap llogari për të përpara Hyjit.**

**Jetën e kam menduar si pronë,
me të cilën do të mund të bëja ç'të dua,
duke e shndërruar në trampolinë për suksesin tim,
për pushtetin tim dhe në favorin tim,
vetëm për të kënaqur veten time,
a thua se është vetëm e imja!**

**Më ke mbushur
me dhurata të pamerituara, o Jezus,
dhe unë kam menduar gjithmonë
se të gjitha ishin vetëm për mua,
gjithë kjo pasuri
vetëm për të mirën time personale
dhe jo për ta bashkëndarë
me shumë vëllezër dhe motra.
Kam qenë gjithmonë i gatshëm
për të marrë gjithçka
si dhuratë prej dashurisë tënde
dhe prej mëshirës tënde,
por nuk kam qenë po aq i gatshëm
që ta hapi zemrën time dhe duart e mia,**

**për të qenë dhuratë
për të gjithë ata që më rrethojnë.
Ma jep hirin, o Jezus,
që të mos e mbylli zemrën time,
përballë Fjalës tënde
që më qorton nëpërmjet gojës së vëllezërve të mi,
dhe të jem sipas shembullit që na ke dhënë,
dhuratë e gjallë e mirësisë tënde.
Hape, o Jezus, zemrën time,
që të jetë dëshmi e gjallë e dhurimit Tënd.
Amen.**

Heshtje shkurtë meditimi dhe kangë...

Ati ynë...

Ma ke dhurue jetën, o Jezus, dhe unë kam mendue deri tash se nuk jam thjeshtë administratori por pronari i saj. Në këtë mënyrë shpeshherë kam mendue se nuk ka me mu dashtë asnjëherë me i dhanë llogari Atit se çka jam tue ba me jetën teme! E kam konsiderue deri tash si me kenë pronë e jemja e me të jam sjellë sipas shijeve të mija. Jam mundue me e përdorë si trampolinë për suksesin tem dhe për pushtetin tem, a thua se kjo jetë asht krejt dhe vetëm e jemja! Unë e di, o Jezus, se Ti më ke dhanë shumë dhurata të cilat në të vërtetë nuk i meritoj, dhe gabimisht shpeshherë kam mendue se ato dhurata mi ke dhanë për t'i pasë vetëm për veten teme: më ke dhanë inteligjencë, por e kam mbajtur në shërbimin tem shpeshherë; më ke dhanë pasuri, por shpeshherë kam mendue se asht vetëm për mu dhe shpeshherë nuk kam mendue me e bashkënda me vëllaznit. Jam kenë gjithmonë i gatshëm me i marrë dhurata prej teje, por jo gjithmonë i gatshëm për me i bashkënda me të tjerët.

Ma jep hirin, o Jezus, që mos ta kundërshtoj Fjalën Tande dhe personin së ma kujton këtë të vërtetë, ma jep hirin që të mos e gjykoj Fjalën Tande që më gjykon nëpërmjet vllazënve të mi. Përpunoje, o Jezus, ndërgjegjen teme, që të jetë e ndjeshme ndaj të vërtetës se jeta që Ti më ke dhurue asht dhuratë dhe jo meritë, se të mirat që më ke dhanë janë dhuratë dhe jo meritë, në mënyrë që unë ta kuptoj se nuk jam pronari, por administratori i krejt asaj çka unë jetoj dhe shijoj përditë!

Të lutemi të gjithë bashkë...

Lutje për thirrjet meshtarake:

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

**Në sajë të hirit tënd le të jenë,
të qetë, të lirë dhe të fortë;
të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.**

**Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit” të mos mungojnë
edhe “ata që i thirrin”;**

**ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
I peshkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshkje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhimë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.

- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti, Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnuemja Nëna e TenZot, Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.